

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 54. Libellus Semi-Arianorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

ipsum & de Deo esse, & Deum verum. Sæculum IV. A. C. 363.
 Dicit, esse Consubstantialem, id est, verum
 Filium, de vero Patre natum. Patres non
 separarunt Spiritum S. tanquam a Patre,
 & Filio alienum, sed eum cum Patre, &
 Filio glorificarunt, quia Sancta Trinitas Greg. Naz. or. 21. p. 394.
 una tantum Divinitate subsistit. (*) Hoc
 est illustre testimonium, quod tunc S.
 Athanasius Catholicæ veritati reddidit.
 Perlecta hac epistola Imperatorem desi-
 derium subiit, S. Athanasium videndi, &
 viro colloquendi, igitur, ut ad se Antio-
 chiam, ubi ex Persia redux subsisterat,
 veniret, mandat, atque S. Athanasius ex
 amicorum consilio Imperatoris voluntati Epiph. hæc. 68. n. 10. Soz. VI. c. 7.
 libentissime obtemperavit.

§. LIV.

Libellus Semi-Arianorum.

Alia ex parte hæretici suis rebus invigi- Socr. III. c. 25.
 labant; omnium Sectarum Episcopi,
 ubi Imperatorem ex Persia redire vulga-
 tum est, obviam occurrere properabant;
 sperabantque ad suam Sectam pertrahi
 posse; at ille ex illorum parte se stare,
 qui Filium consubstantialem dicebant,
 omni tempore professus fuerat. Mace-
 donia-

M 2

donia-

(*) Eximium de Spiritus S. Divinitate Testimo-
 nium! ad quod respicere illi debuissent, qui se-
 quenti tempore æqualem Patri, & Filio nega-
 runt.

Sæculum IV. doniani, seu Semi-Ariani libellum supplicem primi miserunt, ut Ecclesias, quas

A. C. 363.

Anomei possidebant, sibi restitui obtinerent; Libellus iste nomine Basilii Ancyranus, Silvani Tarsensis, Sophronii Pompeopolitani, Pasinici Zenensis, seu Zenopolitani in Lycia, Leontii Comanensis, Gallistrati Claudiopolitani, & Theophilii Castabalensis in Cilicia Imperatori traditus est; illud quoque petebant, ut quæ

Soz. VI. Arimini, & Seleuciæ decreta fuerant, subsisterent, & quæ in contrarium vel dolose, vel vi acta, irritarentur, aut saltem, rebus in eundem statum, in quo ante ista Concilia fuerant, remanentibus, cujuscunque Sectæ Episcopis inter se liceret, ut luberet, convenire, quamvis cum aliis non

6. 4.

Socr. III. communicarent. Imperator Jovianus, accepto hoc libello, nihil rescripsit, sed tantum dicere auditus est: *disputationes odi; illos autem, qui ad unionem, & pacem Ecclesiæ reducendam adlaborant, colere, & maximi facio.* Cum ista Imperatoris verba ad aliarum Sectarum Episcopos fuissent delata, repressus est libellorum offerendorum impetus. Tunc autem Acacius, & qui auctoritatem ejus sequebantur, prodiderunt luculenter, quod semper fidem, quamcunque Princeps profiteretur, amplecti parati essent, nam cum viderent, Imperatorem, qui tunc erat Antiochiæ, S. Meletio multum honoris exhibere,

6. 25.

bere,

bere, cum hoc Episcopo colloqui ceperunt, & in Concilio, tunc temporis celebrato, Doctrinam de Filio, Patri consubstantiali, receperunt. Sæculum IV.
A. C. 363.

§. LV.

Concilium Antiochenum.

Concilio Antiocheno diversarum Provinciarum Episcopi viginti septem adfuere, atque inter eos præcipui S. Meletius, S. Eusebius Samosatenus, Titus Bostrensis, Pelagius Laodicensis, Irenion Gazensis, Acacius Cæsariensis. Athanasius Ancyranus duos delegavit Presbyteros, quod & quidam alii Episcopi fecerunt. Pelagius, & Athanasius in Concilio Constantinopolitano anno 360 cura Acacii Cæsariensis Episcopi creati fuerant, postea tamen digni veritatis Defensores exstiterunt. Hujus Concilii fructus fuit epistola Synodalis ad Imperatorem Jovianum data, ut confirmaretur fides Nicæna, ad imitationem Concilii Alexandrini; at vox consubstantialis non ita expresse ponitur; ipsa Concilii Antiocheni verba sunt sequentia: *Filius genitus est ex substantia Patris, & in substantia Patri similis est; non quod in Generatione ineffabili aliqua passio concipiatur, aut vox substantia juxta significationem linguæ græcæ hic adhibeatur, sed ut ea evertantur, quæ impius Arius ausus est dicere, Jesum Christum*

Sup. XIV.

§. 23.

apud Socr.

III. 6. 25.